

ฝึกให้เด็กๆ มีน้ำใจรู้จักแบ่งปัน อยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ด้วยความรักและความอบอุ่น

ปันปันน้อย

ขอโทษได้ให้ **อภัย** เป็น

ผู้แต่ง เจ้าขา ภาพ ตั้มเต๋ยม (tuamtiam)

พิเศษ! เคล็ดลับคุณพ่อ คุณแม่ภายในเล่ม
โดย นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

ปังปังห้อย

ขอโทษได้ให้อภัย เป็น

เคล็ดลับคุณพ่อ คุณแม่

โดย นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

หลายบ้านจริงจังกับเรื่อง**เด็กต้องรู้จักสวัสดิ์ ขอบคุณ และขอโทษ** วัฒนธรรมบ้านเรามีเพิ่มเติมกริยาไหว้ด้วย ไหว้สวัสดิ์ ไหว้ขอบคุณ และ ไหว้ขอโทษ มากกว่านี้อีกคือการไหว้ควรถูกต้องและสวยงาม นั่นคือยืนเท้าชิด ตัวตรง พนมมือให้ห้านิ้วซ้ายสัมผัสห้านิ้วขวา ก้มหน้าเล็กน้อย พร้อมกล่าวคำสวัสดิ์ ขอบคุณ หรือขอโทษ แล้วแต่กรณี **เด็กที่ทำได้สร้างความสำเร็จให้กับใจได้มาก** หลายบ้านจึงคาดหวังสูงให้เด็กเล็กทำได้ และหลายบ้านอาจจะคาดหวังสูงหรือเร็วเกินไปเล็กน้อย

มารยาทพื้นฐาน เช่น การสวัสดิ์ ขอบคุณ และขอโทษนี้เป็นเหมือนอีกหลายเรื่องที่**เด็กเล็กจำเป็นต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งในการพัฒนา** เรามักคาดหวังให้เด็กทำได้ในช่วงเวลาที่**เขากำลังมี autonomy พอดี คือเป็นตัวของตัวเอง** ดังนั้น เด็กบางคนกลับไปยอมทำตามโดยง่าย ในขณะที่เดียวกันเด็กที่ทำได้ก็จะภูมิใจในตนเองมาก

วิธีที่ง่าย คือ พ่อแม่ทำให้ง่ายด้วยความสม่ำเสมอ เด็กเล็กอยากทำตามพ่อแม่อยู่แล้วจึงจะทำตามโดยง่ายในสักวันหนึ่ง หากเรามีไฝ่ฝายเร่งรัดหรือกดดันไปเสียก่อน เราเรียกวิธีการนี้ว่า **modeling คือ ทำให้ง่าย** ทำหนึ่งครั้งไม่ได้ ก็ทำอีกไปเรื่อยๆ ด้วยความใจเย็น จะอย่างไรเด็กก็จะทำตามในสักวันหนึ่ง การกดดันเร็วเกินไปกลับจะสร้างการต่อต้าน

ไหว้ให้เขาดูพร้อมกับพูดคำว่าสวัสดิ์ หรือขอบคุณ หรือขอโทษ ถ้าทำได้คือจับมือเขาไหว้แล้วพูดแทนเขา วันหนึ่งเขาจะพูดเอง กริยาสามประการนี้**เรื่องที่ยากที่สุด คือ การขอโทษ** เหตุเพราะการขอโทษมักตามหลังความผิด แต่เด็กเล็กกำลังเรียนรู้ว่าอะไรที่เรียกว่าผิด เขามีได้เข้าใจความผิดตามที่เกิดขึ้นแต่เขายังกลัวเสียง และทำที่ของพ่อแม่มากกว่าว่าเขาได้ทำอะไรผิด ดังนั้น หากเราสามารถสอนเรื่องขอโทษได้ด้วยน้ำเสียงที่เป็นปกติเรื่องก็จะง่ายกว่า เหมือนที่แม่ของปิ่นปิ่นได้ทำให้ดูตอนกลางเรื่อง

การให้อภัยยังยากแก่การอธิบาย สำหรับเด็กเล็กการให้อภัยมาพร้อมกับการลืมนัดที่ปิ่นปิ่นและเพื่อนฯ ได้แสดงให้เห็นซึ่งรับรู้ในตอนท้ายแน่นอนว่าเด็กเล็กไม่เข้าใจคำว่าให้การให้อภัยแบบผู้ใหญ่ แต่เขาจะได้เรียนรู้ว่าความโกรธนั้นหายได้เมื่อเวลาผ่านไป และไม่ควรรื้อสาความโกรธของเด็กเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่

ส่วนจะเรียนรู้ว่าคำศัพท์คำนี้เรียกว่า “การให้อภัย” หรือเปล่าจะเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง

ป็นป็นน้อย ขอโทษได้ให้อภัยเป็น

เจ้าขา เรื่อง
ตัวมเต๋ยม (tuamtiam) ภาพ

โอ๊ะ! แย่แล้ว! ป็นป็นเผลอทำแก้วตกแตก... ป็นป็นจะทำอย่างไรดี
เมื่อเกิดความรู้สึกกลัว ตกใจ ป็นป็นอยากจะขอโทษต้องทำอย่างไรนะ
และถ้ามีใครทำให้ป็นป็นหรือเพื่อนๆ โกรธ พวกเขาจะให้อภัยกันได้ไหมนะ?